

הצצה לרובע החלונות האדומים של הטרנסג'נדריות

הסרט "מנדריונות" מעמיד במרכזו גיבורות לא שגרתיות בקולנוע האמריקאי — שתי טרנסיות "צבעוניות", "האחת שחורה וחברתה היספאנית. בראיון עמו מספר הבמאי מדוע החליט לצלם את כולו באייפון

[נרית אנדרמן](#)

06.10.2015 16:14

מתוך סצינת הפתיחה של "מנדריונות Augusta Quirk"

בתחילת הסרט "מנדריונות" ניצבת המצלמה מעל שולחן פורמייקה צהוב. הוא שרוט להפליא, וקשה לקבוע אם החור השחור שפעור בו נוצר על ידי סיגריה בוערת או קליע של אקדח. זוג כפות ידיים שחורות שלובות אצבעות חודרות אל הפריים, מונחות על השולחן, ממתינות. ידיים שמגיחות מהעבר השני של המסך פורשות על גבי השולחן שקית נייר לבנה, ומניחות עליה דונאט יחיד, עטור סוכריות צבעוניות. "ערב חג מולד שמח, ביץ", מאחלת האשה שהניחה את הדונאט לחברתה.

השתיים מתפקעות מצחוק, והמצלמה מתבוננת בהן מן הצד. "אנחנו אמורות לחלוק את זה?" צוחקת אחת מהן. "כן, אנחנו אמורות לחלוק את זה ביץ, אני מרוששת!" עונה החברה, "ומה שלומך?" אבל עוד לפני שהיא מסיימת את השאלה היא מצביעה על החזה של חברתה וצוהלת לעומתה: "היי, סוף סוף יש לך ציצים ביץ!" החברה מספרת שחטפה מתקפת בעיטות ששברה כמעט כל צלע בגופה, "אז אני מנסה לפחות להיראות כמו הדבר האמיתי", היא אומרת. אבל השתיים מתייחסות לסיפור הזה באגביות מוחלטת, כאילו זו התרחשות יומיומית שהיא לחלוטין לא מפתיעה, וממהרות להמשיך הלאה בשיחתן.

[השחקניות שנבחרו לגלם את הגיבורות מגיעות מהסצנה של חיי הרחוב והזנות של טראנסיות](#)

[בלוס אנג'לס](#)

"מנדרניות, (Tangerine)" שהוקרן בפסטיבל הסרטים חיפה והיה אחד הסרטים המדוברים ביותר בפסטיבל סאנדנס האחרון. הוא משך תשומת לב בגלל שהציב במרכזו גיבורות לא שגרתיות בקולנוע האמריקאי (שתי טרנסיות "צבעוניות", האחת שחורה וחברתה היספאנית), וכי השחקניות שנבחרו לגלם את הגיבורות מגיעות מהסצינה של חיי הרחוב והזנות של טרנסיות בלוס אנג'לס, ובנוסף - משום שהסרט צולם כולו באמצעות אייפון.

את העובדה האחרונה יוצרי הסרט שמרו בסוד עד למועד ההקרנה בסאנדנס, כך שהצופים שהגיעו לאולם גילו זאת בעצמם רק בסופו של הסרט, כאשר כתובית המבשרת שהסרט צולם באייפון 5 אס הופיעה על גבי המסך. בראיון טלפוני שהתקיים עמו בשבוע שעבר הסביר במאי הסרט, שון בייקר, כי העדיף לשמור את העניין בסוד כי חשש שאנשים יראו בכך גימיק, ולכן לא יתייחסו אל הסרט ברצינות. "אני יודע שאם אני הייתי שומע שסרט מסוים צולם באייפון, הייתי חושב כך", הוא אומר. "אבל רציתי שהצופים ישפטו את הסרט לפי התוכן והאיכות שלו, ולא לפי האספקט הטכני. רציתי שקודם כל ישפטו אותו בדיוק כמו כל סרט אחר, ושהעניין הזה ייחשף רק לאחר מכן, ואז אולי ייתן לצופים עוד משהו לדבר עליו."

בייקר. חשש שיראו בצילום באייפון גימיק צילום: Daniel Bergeron

באותה שיחה משועשעת בחנות הדונאטס שפותחת את הסרט, פליטת פה של אחת הנשים, אלכסנדרה, מתניעה את עלילת הסרט. סין־די בדיוק השתחררה ממאסר של חודש, אלכסנדרה פולטת בטעות שהחבר הסרסור שלה בגד בה עם "דג אמיתי" — כלומר אשה מלידה "עם ואגינה והכל" — וסין־די מזנקת ממקומה. היא יוצאת למסע מהיר ברחובות לצילוי מוזיקת מועדונים זועמת, מנסה לחפש את חברה הסרסור הבוגדני ואת האשה שאתה בגד בה, ולבסוף, כשהיא מאתרת אותה, היא גוררת את האומללה בשערה לאורך רחובות לוס אנג'לס. במקביל, אלכסנדרה מנסה לקושש צופים שיבואו לראות אותה שרה בפאב נידח באותו ערב, ואילו נהג מונית שעובד באזור מספק הצצה לצד השני של המתרס, ללקוחות הקבועים של סין־די וחברותיה (ובהמשך מככב בסצינת סקס נהדרת שמתרחשת כולה במכונה לשטיפת מכונות).

הסרט מצולם בסגנון כמו דוקומנטרי, און לוקיישן, ברחובות לוס אנג'לס, השחקנים אינם מקצועיים, המוזיקה מזפזפת בין אלקטרונית, קלאסית וג'ז, הקצב תזזיתי וסוחף והדיאלוגים שנונים ומשעשעים, אבל כל זה מתרחש על רקע מציאות עגומה להפליא, שבה טרנסיות שחורות והיספאניות העובדות כזונות רחוב מוצאות עצמן בתחתית שרשרת המזון של לוס אנג'לס: הן נתונות למצבי הרוח המשתנים של הלקוחות שלהן ונאלצות להתמודד עם ניצול, השפלות ופשעי שנאה על בסיס יום יומי.

לסרט כזה נדרש ליהוק רחוב, כלומר את צריכה לגשת לאנשים ברחוב, להציג את עצמך ולנסות ליצור אתם קשר, מסביר בייקר ומספר שכך מצא את שתי הגיבורות שלו, ברובע החלונות האדומים של הטרנסיות בלוס אנג'לס. מיה טיילור וקיטאנה קיקי רודריגז הסכימו לככב בסרט, וגם סייעו לבייקר ולשותפו לכתיבת התסריט, כריס ברגוך, בתחקיר הממושך שלהם. "כל פרט קטן בסרט הגיע מהתחקיר שלנו, מהזמן שבילינו עם הבנות ברחובות, מהשיחות שלנו אתן, מהסיפורים שהן סיפרו לנו או ממראות שהיינו עדים להם בעצמנו", אומר בייקר. "הגענו לשם בידיעה שאנחנו רוצים לשמוע את הקול שלהן. כי כריס ואני, שנינו גברים לבנים סיסג'נדרים (סטרייטים), אנשים שזהותם המגדרית

תואמת את המין שאליו שויכו בלידתם, נ"א) שמגיעים מחוץ לעולם הזה, ולא רצינו לכתוב סיפור בדיוני, אלא אם כן הנשים הללו יהיו מעורבות ויאשרו כל שלב של מה שכתבנו."

ואמנם טיילור ורודריגז היו מעורבות מאוד בעשיית הסרט. הן אישרו כל דבר שנכנס לתסריט, הן היו שותפות לאילתורים הרבים שהיו תוך כדי הצילומים, וסייעו לתחושת האותנטיות השורה על הסרט. גם הצילום באמצעות אייפון תרם לתחושה הזאת. "אני חושב שכך הצלחנו לצלם דברים שכנראה לא היינו מצליחים לצלם עם מצלמה אחרת", מבהיר בייקר. "היינו ברחוב, ולא רצינו לאיים על השחקנים שלנו, שלמעשה ניצבו לראשונה בחייהם מול מצלמה. והאייפון, שהוא כלי תקשורת שנמצא ברשותם של כל כך הרבה אנשים, באמת לא איים עליהם, ואהבתי את זה."

"מנדרינות". השחקניות היו מעורבות בעשיית הסרט צילום: Augusta Quirk

עם זאת, ההחלטה לצלם את הסרט עם אייפון התקבלה בעיקר בגלל אילוצים כלכליים. "מנדרינות" הוא סרט שנוצר בתקציב זעיר. בייקר מסכים לומר שזה היה פחות מ-120 אלף דולר. "בתקציב כזה, אם היינו משתמשים במצלמה דיגיטלית מסוג DSLR, זה היה דורש מאתנו להוסיף שלושה אנשי צוות נוספים לצוות שלנו, ולא היינו עומדים בכך, וגם זה היה מחייב אותנו להשתמש בעדשות מיוחדות שהיו עולות לנו אלפי דולרים", הוא מסביר.

למזלו, ההתלבטות הזאת התרחשה לפני כשנתיים, בדיוק כשיצא [האייפון 5](#). תחקיר רשת שביצע בייקר העלה שהאייפון הזה יכול להפיק אימג'ים נהדרים, שמתאם חדש הניתן להרכבה על עדשת האייפון מאפשר צילום בפורמט סינמסקופ, ושאפליקציה חדשה מאפשרת איכות תמונה גבוהה וצילום של 24 פריימים בשנייה". עם זאת, אני חושב שבסופו של דבר זה עבד היטב רק בגלל שהיה לנו ברור שאם נאמץ את המצלמה הזאת, או כלי התקשורת המצלם הזה, יהיה עלינו לקחת אותו ברצינות בדיוק כפי שמתייחסים למצלמת 35 מ"מ. ידענו שאם לא ננהג כך – ניכשל", אומר בייקר.

מתוך "מנדרינות צילום: Augusta Quirk"

"מנדרינות" מצטרף לגל של יצירות קולנוע וטלוויזיה שהעניקו לאחרונה, סוף סוף, בולטות לדמויות של טרנסים במדיה. בראש אלה ניצבות סדרות הטלוויזיה "[טרנספרנט](#)", "[כתום הוא השחור החדש](#)" ו"אני קייט" המבוססת על שינוי המין המתקשר שעבר הספורטאי האמריקאי ברוס ג'נר. "אני חושב שיש עכשיו שינוי מבורך בנראות של הקבוצה הזאת ובמודעות כלפיה", אומר בייקר. "זה נמצא עכשיו בסימן עלייה, לדעתי בגלל שלושה גורמים: [לאוורן קוקס](#) ([מ'כתום הוא השחור החדש](#), 'נ"א) שהופיעה על שער המגזין 'טיים', [קייטלין ג'נר](#), והנשיא ברק אובמה שהזכיר את המלה 'טרנסג'נדר' באחד הנאומים שלו. שלושת אלה קרו באותה שנה, וגרמו לעלייה משמעותית במודעות לנושא.

"למרבה הצער, הקבלה של הקבוצה הזאת לא גברה ביחס ישיר לעלייה במודעות. למעשה שיעור הרציחות של טרנסים בארצות הברית הוכפל לעומת השנה שעברה. אני מקווה ש'מנדרינות' יצליח באמצעות בידור לפקוח את עיניהם של אנשים ולגרות אותם ללמוד את הנושא, להבין שטרנסיות צבעוניות נדחקות על ידי החברה שלנו לאורח חיים הכולל זנות או סמים בגלל [אפליה ודיכוי](#). [בגלל חוסר הקבלה שלהן](#). לפני שנתיים וחצי, כשיצאנו לדרך, לא היה לנו מושג שכשנסיים את הסרט תתרחש עלייה במודעות לנושא הזה, אבל מובן שאנחנו מאוד שמחים להיות חלק מזה. עם זאת, צריך לזכור שזה רק סיפור אחד מתוך מיליונים שניתן לספר על טרנסים וטרנסיות. כי הרי זה לא שיש רק קהילה אחת של טרנסים, יש קהילות רבות כאלה בכל רחבי העולם."

מתוך "מנדרינות"